

De Kus van de Dood

Paul Proctor

<http://www.newswithviews.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling HSV of 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

Wij zijn allemaal wel vertrouwd met de naam Judas Iskariot. Hij was uiteraard de gevallen volgeling van Jezus Christus die Hem verraadde en overleverde in de handen van de overpriesters en oudsten die Zijn dood zochten in Jeruzalem. Jezus vormde een significante bedreiging voor hun status en aanzien in de Joodse maatschappij, om nog maar te zwijgen van de vergaarde 'schat' aan tradities die hen aan de macht hielden en het Joodse volk in slavernij. Zij konden het zich niet veroorloven dat deze wonderwerker uit Nazareth op een ezel de stad inreed om hun banbliksems weg te nemen. Dus, na veel oogluikend toezien, sloten zij een overeenkomst met de ontgoochelde discipel opdat hij hen tot Jezus zou leiden, in het duister van de nacht, en hij Hem zou identificeren met een kus op de wang. De andere discipelen hadden waarschijnlijk geen idee wat er gaande was toen hun vriend Judas naderbij kwam aan de leiding van een nachtelijke bende. Jezus echter was niet in het minst verrast.

“En Jezus zeide tot hem: Judas, verraadt gij de Zoon des mensen met een kus?” - Lukas 22:48.

Door de jaren heen hebben velen hun kinderen genaamd naar grote mannen en vrouwen in de Bijbel, zoals ook mijn ouders hebben gedaan. Maar ik moet nog horen van één enkel persoon van mijn tijd met de naam “Judas”. Tenslotte, wie zou zijn kind de naam geven van de verrader van Christus! Dat zou gelijk staan met hem de naam geven van Lucifer, Beëlzebub of Satan.

“Toen ging een van de twaalfen, genaamd Judas Iskariot, tot de overpriesters, en zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen. En van toen af zocht hij gelegenheid, opdat hij Hem overleveren mocht” - Mattheüs 26:14-16.

Het is belangrijk op te merken dat Judas de Heer Jezus niet openlijk afwees, of zelfs maar stilletjes zijn positie van discipel opgaf, vooralleer Hem tegen te staan. In plaats daarvan GEBRUIKTE hij zijn positie als een laffe dekmantel voor zijn schandelijk gedrag. Met andere woorden: Judas verraadde Jezus terwijl hij zich voordeed als Zijn vriend en bondgenoot.

In het licht van wat er toen gebeurd is, tot en met Jezus' gewillige overgave aan de weerzinwekkende kruisiging, is het voor ons erg gemakkelijk om comfortabel op de “gezegende verzekering” van 2000 jaar geleden te gaan zitten en daarbij met weezin naar Judas te kijken alsof wij rechtschepener zijn dan hij. Maar ik zou er u op willen wijzen dat velen van ons, die beweren discipelen van Christus te zijn, Hem dagelijks verraden met een kus.

Elke keer als wij luxe en rijkdom zoeken, en we roemen in de naam van Christus, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij proberen een naam te maken voor onszelf, door de Zijne te gebruiken, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij de complimenten en het applaus van anderen zoeken, uitlokken of aanvaarden voor hetgeen God door ons heeft gedaan, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij lofprijzingen, beloningen en bekroningen onder elkaar uitwisselen, voor onze “redelijke dienst” aan God, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij als gelovigen, profijt halen uit iemand anders - emotioneel, spiritueel, seksueel, financieel of maatschappelijk - thuis, in de kerk, op het werk of op straat, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij gebruik maken van onze talenten, gaven, getuigenissen, carrière, bediening, geloofsbrieven, reputatie, kerk, middelen of onze populariteit, om aandacht en erkenning voor onszelf te krijgen, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij de oren vullen van zoekenden (“seekers”) met humoristische anekdotes, verlokende vleierij, humanistische psychologie en Creeker¹-praat, in plaats van te riskeren hen te beledigen met de gehele raad Gods, dan verraden wij Hem met een kus.

Elke keer als wij het ware Evangelie voor onszelf houden, omwille van carrière, gemakzucht, compromis, kameraadschappen of maatschappelijke invloeden, dan verraden wij Hem met een kus.

Zelfs iemand die op zondagochtend niets ‘ergers’ doet dan lippendienst geven aan God, die verraad Hem met een kus.

Ik gis dat wij christenen al bij al niet zoveel verschillen van Judas, niet? Wij doen er goed aan ons te herinneren hoeveel wij wel met Judas gemeen hebben als wij volgende zondag op ons “paasbest” de samenkomst bezoeken.

Laten wij, zoals mijn pastor een week geleden gevat zei, “Gods goedkeuring niet verwarren met Gods zegen”. Het zou de kus van de dood kunnen zijn.

“Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst” - Romeinen 12:1.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹ Allusie op de praktijken van Willow Creek Community Church, in South Barrington, Illinois. Bill Hybels is daar de senior pastor. De WCA heeft een geschatte 10.500 ledenkerken van 90 denominaties in 35 landen. Dezelfde praktijken vind je bij Rick Warren, de pastor van de 30.000 wekelijkse aanwezigen (2005) tellende Saddleback Valley Community Church in Lake Forest, zuid Orange County, Californië. (Brongegevens: Wikipedia). Lees over Hybels en Warren op <http://www.solcon.nl/apgeelhoed/html/doc/churchgrowth.ha.htm>; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doelgericht.pdf>; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verbeterd.pdf>.